

Eventyret om kampen ved bjerget

Roller

Stemme

Dværg

Stemme

I det fjerneste hjørne af Regnbuedalen ligger et bjerg. Det er så højt, at dets tinde forsvinder i skyerne. Dybt inde i bjerget levede dværgene. De havde gravet dybe gange, som var så lange, at alle - undtagen dværgene - ville blive væk. På væggene brændte fakler med en klar ild. Dværgene havde bygget miner i bjerget, hvor de udhuggede alt fra jern til ædelstene i alle regnbuens farver. De lavede guldkroner dækket med ædelstene til konger og dronninger og våben af det stærkeste stål til modige riddere. Men intet varer evigt ...

Dværg

Hvad er det, der sker ...

Stemme

En dag viste en mørk skygge sig på himlen.

(Et horn høres.)

Dværg

Det er Dværgenes advarselshorn, der lyder dybt inde i det store bjerg. Kom, søg dækning ...

Stemme

Lange rækker af dværge i skinnende rustninger stod som en mur, da skyggen landede uden for bjerget og med tunge skridt kom nærmere og nærmere.

Dværg

Træk jeres våben.

Stemme

Og, i det sammen trådte et stort skællet bæst frem.

Dværg

Se. Bæstets skæl, de er røde som blod. Og øjnene er smaragdgrønne. Se, de glimter af ondskab.

Stemme

Bæstet nærmede sig langsomt og pustede røgskyer mod dem. Dragen - for det var en drage - standsede foran den gamle kongen, der uden frygt mødte bæstets blik.

Dværg

Her ser du mit svær ...

Stemme

Dragen trådte et skridt tilbage og sendte en ildkugle ud over dem. Prinsen var kravlet op på en afsats og så til, mens den gamle konge brændte op. Med et smertes skrig kastede han sig ned mod dragens hoved, og borede sit sværd ned mellem dens øjenbryn. Med et skrig faldt bæstet om, og gløden i dens øjne brændte ud. Prinsen stod mellem sine krigere og så med sørgmodige øjne ud over slagmarken. De næste mange dage var der stilhed i bjerget. Til sidst genopstod lyden af hamre, der lavede sværd, hakker, der huggede i bjergets indre og latter fra børn, der legede. Midt i det hele stod Prinsen. Med tiden fandt han en smuk prinsesse fra

et kongerige fjernt fra Regnbuedalen. Han skabte sin egen familie
, og Prinsen og hans dværge levede lykkeligt ...